

O divokých elfech

sepsal Kier-jo Chorvak

divočině téměř všech provincií Tamrielu žijí Ayleidové, jež obyvatelstvo běžně nazývá divokými elfy. Jejich filozofie a životní styl jsou do značné míry přejaté od původních obyvatel, je dokonce možné, že jsou dokonce jejich přímými potomky. Zatímco tři rasy elfského kmene - Altmerové (vznešení elfové), Bosmerové (lesní elfové) a dunmerové (temní elfové) - se s novou kulturou Tamrielu sžili dobře, Ayleidové a jejich bratři zůstali stranou naší civilizace a dávají přednost starým způsobům a životu skrytému před zbytkem světa.

Divocí elfové hovoří variantou staré cyrodilštiny, rozhodli se vyhýbat tamrielštině a oddělili se od hlavního proudu tamrielské civilizace ještě předtím, než poslední z jejich elfích bratranců přesídlili do měst. Povahou jsou uzavření a mlčenliví - ač jen z pohledu cizinců (neboli v jejich jazyce "pellani"); v rámci svých kmenů se nepochybně chovají jinak.

Často se zapomíná na skutečnost, že jedním z největších mudrců Univerzity v Gwilymu byl civilizovaný ayleidský elf Tjurhane Fyrre (2790 1.V. - 227 2.V.), jehož publikované práce o divokých elfech nám představují živou, pulsující kulturu. Fyrre je jedním z hrstky Ayleidů, kteří volně hovoří o svém lidu i víře. On sám tvrdí, že "přirozenost ayleidských kmenů je mnohotvárná a jejich osobnosti se mezi jednotlivými kmeny často výrazně liší". (T. Fyrre, Povaha ayleidské poezie, str. 8, Vydavatelství Univerzity v Gwilymu, 12 2.V.)

Podobně jako všech neznámých kultur se i divokých elfů prostí obyvatelé Tamrielu často obávají. Ayleidové představují i nadále jednu z největších záhad tamrielského kontinentu. Na stránkách psané historie se objevují jen zřídka, a pokud přece, pak jen jako zvláštní jev, jenž se kronikáři naskytl, aby vzápětí opět zmizel v lese. Pokud si z obecně známých legend odmyslíme pravděpodobnou fikci, nezůstane nám téměř nic. Záhadné způsoby Ayleidů nám zůstávají skryty již od časů před prvním věkem, a dost dobře mohou zůstat skryty i po tisíce let následujících.